

Ngày 20/10/30

Kính gửi bà Saluc Hinh Ehu,

Kính thưa bà, từ bấy lâu nay tôi được nghe tiếng về sự tận tụy và văn động giúp đỡ qua đũa thân nhân từ nhân cháu tôi với tâm lòng từ tâm bác ái và sự nhiệt tình bao la nhân đạo của bà và quý vị trong hội đoàn trong nhiều năm qua, nên tôi rất muốn viết và đóng góp vào đây cùng bà và quý vị trong hội đoàn để mong sự giúp đỡ thông hoàn cảnh thật sự quá khó khăn của gia đình tôi.

Đã ngày 30.4.1975, trong suốt hơn 15 năm qua từ khi chồng tôi đi học tập cải tạo, đến nay và hiện chồng tôi vẫn còn đang cải tạo cùng chúng tôi, số 120 người của chế độ cũ còn đang cải tạo, tôi luôn luôn đau khổ, mất ngủ, mưa giông bán bình để nuôi sống và 3 con nhỏ, trong thời gian dài chưa được gạo gạo, vượt qua bao nhiêu nhọc nhằn, khổ nhục, tôi miêng ăn cho các con được ăn, no và nuôi sống, trong suốt thời gian cải tạo thực sự với bà và quý vị, dù nhọc nhằn gạo gạo bao nhiêu tôi vẫn cần nung nấu lòng từ ái và thương xót con, nhưng khi được sức, nhưng tôi vẫn cố gắng vượt qua, nhưng thật sự cuộc sống hiện tại quá là khó khăn, tôi vất vả cuộc sống tôi hết sức, mỗi món vì trong túi không còn tiền, công vào, con học thời gian, tuổi đời chồng chất càng cao, sức khỏe quá suy yếu, thân cũng mòn mỏi, ngày về của chồng tôi đến biệt, không biết đến lúc nào.

Kính thưa bà và quý vị, thân xác khổ con chưa được những tấm lòng từ tâm làm sao thấy bớt đau đớn, trong hiện tại, bữa ăn bữa no này thì tương lai của các con tôi sẽ đi về đâu, rồi làm sao cho con tôi có đủ sức để chọn đường. Trong nhiều năm qua mặc dù có biết bà và quý vị có sự giúp đỡ tận tụy, nhưng tâm niệm của tôi là làm hết sức mình để vượt qua mọi gian khổ đến khi nào không còn các mối mong tôi sự giúp đỡ.

Đã hơn 15 năm, qua rồi, trong đó cũng khổ cực, bây giờ đến lúc tôi trông chờ hơi ấm từ tay nhân ái của bà cùng quý vị trong hội đoàn, rằng cho mẹ con tôi có một tương lai sống đi lo cho chồng. Tôi có sức bên cải tạo để có ngày về cùng với mẹ con tôi, thì đây tôi xin bác bỏ, xin lỗi.

Chưa bà, vợ chồng tôi thì không có thân nhân ở nước ngoài, nhưng mấy năm trước tôi có lần đến và được tọa đàm với thầy ở Thailand cấp:

lời số: 49365, IV số 46344 ngày Mai 29, 1989.

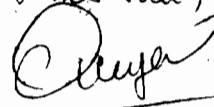
Những thưa bà và quý vị, tôi đâu có tiền để chạy đôn chạy đáo lo gây xuất cảnh hơn nữa chồng tôi hiện đang học tập cải tạo, nên chuyên hay đi là trở ngại.

Trong hoàn cảnh quá túng thiếu, tôi cũng muốn được ra đi và
chống lại cũng đã làm gây ứng thuẫn, để mong qua bên ấy có
chút ít tiền kèn để gửi về nuôi chồng trong cái bả, còn bên ở
đây như chồng con theo hôn ước tâm vát, ruột đau, nhưng thật
là hoàn cảnh cay nghiệt.

Thỉnh thưa bà và quý vị, với lòng vô hoàn cảnh quá đỗi tôi
đã trình bày để quý vị to tường. Thỉnh mong sự ủng hộ nhân ái
của bà và quý vị, và thưa với quý vị đại chí của chúng tôi hiện tại,

Ông: NGUYỄN MINH CHANH
Tại cái bả Z30D - Căn cứ 5
Hải Tân (Thị trấn Hải)

Bà: TRẦN THỊ KIM QUYÊN
170/22/8A Mai Văn Ngọc
Phủ Nhuyễn - Thành Phố Hồ Chí Minh
Chân thành cảm ơn bà và quý vị -

Thỉnh thư,

From: Bà Quyền

179/22/8^A Mai Văn Ngọc

P.10. Quận Phú Nhuận

Tp HỒ CHÍ MINH - VIETNAM

DEC 11 1990

TO: Bà Khúc Minh Thu -

FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL
PRISONERS ASSOCIATION

P.O. BOX 5435, ARLINGTON

VA. 22205 - 0635